

## NEDJELJNA ČITANJA

Iz 55, 6-9; Ps 145, 2-3.8-9.17-18; Fil 1, 20c-24.27a; Mt 20, 1-16a

Ponekad se čini da je Bog nepravedan, što ne nagrađuje samo dobre, a zle kažnjava dok bi vrhunac nepravde bila današnja prisposoba gdje i onaj koji radi od jutra kao i onaj koji je radio tek nekoliko trenutaka dobivaju istu plaću. Gospodar sam izlazi u potragu za radnicima te im povjerava posao koji mogu obaviti za poštenu plaću. Čuli smo da u nekoliko navrata izlazi tražiti radnike koji su besposleni da bi im dao posao. U ono vrijeme biti bez posla znači biti bez hrane, pa se tako zapravo gospodar brine za život svih radnika. To ide do te mjere da i gotovo na koncu radnog dana odlazi tražiti radnike da bi im omogućio barem nešto da prežive taj dan. Gospodar je postigao cilj, a to je da unatoč tome što nema previše posla nema niti besposlenog slugu, a samim time niti gladnih. Sigurno su oni koji su radili od jutra bili sretni što im je došla pomoć pa je obim posla bio manji. Konačno, došlo je i vrijeme podjele plaće. Oni koji su radili sat vremena dobili su čitavu dnevnicu, tj. denar, što se ne može smatrati plaćom već darom, jer ju nisu zaslužili. Oni koji su radili od jutra nadali su se većoj nagradi, ali i oni su, na vlastito čuđenje i zaprepaštenje, dobili tek denar. Gospodar poštuje dogovor, ali i pokazuje svoju ljubav i milosrđe. Ovo je slika Oca nebeskoga koji nije okrutan već darežljiv dajući ljudima ne što zaslužuju već što im treba, jer njegova ljubav nije nagrada već dar. Tko se ne slaže s tim načelom, to čini zato što je zao, što ga ne vodi ljubav već zavist, škrtost, vlastiti interesi. Može nam se činiti ovo nepravdom, ali ni sami ne zaslužujemo što nam Bog daje već je sve što imamo i jesmo dar njegove neizmjerne ljubavi. Stoga se radujmo daru koji primamo i kojim Bog druge dariva te i sami budimo oni koji druge daruju da bismo jednom primili dar vječnosti s Bogom.